

AYNILAR AYNI YERE-AYRILAR AYRI YERE

Bu başlık altında söyleyeceklerimize geçmeden önce, bu yazının kapsamına ve amacına ilişkin birkaç söz söylemek istiyoruz:

Bu yazı, kendi önem sıralamamıza göre ele aldığımız konulardaki kavrayışlarımızı, özetler halinde ve ana hatları ile aktarmaya çalışıyor. "Özetler halinde ve ana hatları ile", çünkü; ele aldığımız konuların hepsinin hem tek tek, hem de birbirleri ile ilişkileri içinde butunluklu bir ele alınışı, ve de bu çabadan daha ileri düzeyde ve kapsamda sonuçlar üretilmesi, bizim bu yazı ile ulaşmak istediğimiz arkadaşlarla BİRLİKTE YERİNE GETİRMEK İSTEDİĞİMİZ BİR GÖREV (ideolojik sorunlarda, ortaya ürün koymakla "sonuçlanan" faaliyetin, bireysel yetenek ve çabanın olduğu kadar, bu çabanın en sağlıklı ürünleri verebileceği ortamın, bu düzeydeki unsurların-kavrayışları ve diğer gereklilikler itibarı ile mümkün olduğu takdirde-BİRLİKTELİĞİ ortamı olduğunu düşünüyoruz. Ayrıca ve aynı önemde olarak, bu birliktelik sadece ideolojik sorunların çözümünde değil siyasi mücadelede de atılması gereken adımlar için de gerekli. Elinizdeki yazının dağıtım planı da, kendi mantalitemiz açısından olduğu kadar; önümüzdeki siyasal süreci etkileyecek bugünkü mevcut pratiğimizizin acil gereksinimlerini de dikkate alarak, öncelikle ve ivedilikle bu nitelikte olduklarını ve bu çabaya ileri düzeyde katkıda bulunabileceklerini düşündüğümüz unsurları kapsamaktadır. Ancak, yazının dağıtım sırasında, çeşitli nedenlerle yetersizlik ve dağıtım eksiklikleri yaşanabileceğini de belirtmek istiyoruz.

kendilerine ulaşmak istediğimiz halde bunu sağlayamadığımız unsurlar olabilir, yanlış anlaşılmalıdır.)

"Birlikte yerine getirmek istediğimiz bir görev" demistik. Tam burada, birilerinin alaycı bir gülümsemeyi le "işte görüşlerini kapsamlı olarak ortaya koyamayanların başvurdukları yol, gerekçeleri" dediklerini duyar gibi oluy oruz. (Bu şekilde düşünenlerle bu yazı kapsamında tartışmayı amaçlamıyor, bunu, konuyu açabilmek için izafeten söylüyoruz.) Okur, "siz söyleyeceğiniz söyleyin, bu türden hayali polemiklerle konuyu dağıtmanın ne gereği var" dememeli. Çünkü, daha hala, işler bu tür tavırlardan önemli ölçüde olumsuzca etkilenecek yürüyor, ve biz bu alanda da, olabildiğimizce açık ve mütevazî olmaktan yanayız. Hatırlanmalıdır ki, bu türden parantezler açıldığında, hep, "düşüncelerimizi şu ve şu konularda özetler hali nde aktarıyoruz, çünkü bunların açılması bu yazının kapsamını ve amacını aşar" ..v.b denilir. Ama, sonra geleceği söylenen tartışmalar, çoğu zaman bir türlü gelmez, gelemez. Biz, böyle yapmak istemiyoruz. Onun için baştan şunları açıkça söyleyelim: Ele aldığımız konularda söylediklerimiz, bugüne kadar olan mücadelemiz içinde ulaştığımız, doğruluğuna, gelecekteki mücadelemize ışık tutacağına güvendiğimiz kavrayışlardır. Bunların bir kısmı, bu yazıdan ayrı yazılarla ortaya koyacağımız duruma ulaşmış haldedir. Bir kısmı da, görüşümüz olarak, belli çabalarımızla netleştirdiğimiz, formülasyonlar olarak düşünsel planda ortaya koyacağımız duruma ulaşmış haldedir. Bir kısmı da, görüşümüz olarak, belli çabalarımızla netleştirdiğimiz formülasyonlar olarak düşünsel planda

ortaya koyabildiğimiz, bu yazının ilgisinde de yapacağımız gibi ana hatları ile özetleyebildiğimiz, ama gerekli tartışma ve polemikleri ve açılımları da içerecek şekilde yazıya dökmeye hazır olmadığımız durumdadır. "Çözülmesi gereken" bütün teorik sorunları aşmadık, kendimizi tavrı açıklayacak yeterlilikte görmediğimiz, halen tartışmayı sürdürdüğümüz sorunlar da var. Onları da aşmaya çalışıyoruz. Kendimizi böyle koymanın-nitelemenin, doğru ve tutarlı adımlar atabilmek için zorunlu olduğunu düşünüyoruz. Onun için bu uzunca girişi yaptık, BU BİR..."

Bu güne kadarki siyasi faaliyetimiz ve mücadelelerimiz itibarı ile bu yazıda ortaya koyduğumuz bakışımızın ve bunun sonucu olan tavrımızın doğru ve tutarlı olduğuna inanıyor ve bunu, bu yazı ile ulaşmak istediğimiz okurla da paylaşmak, mümkün olursa, veya başka bir deyişle tavrımız ve önerilerimiz benimsenirse, yolun bundan sonrasını BİRLİKTE yürümek istiyoruz, BU İKİNCİSİ.

Bu yol, bugüne kadarki pratikleriyle önderlik vasıflarını ortaya koymuş unsurlarla birlikte yürünmeden ve yine öncelikle bunların birliği gerçekleştirilmeden teorik ve pratik sorunlarımızın aşılanamayacağını düşünüyor ve bu tavrı koymayı acil bir görev olarak kabul ediyoruz. BU DA ÜÇÜNCÜSÜ..

PROLETERYA SOSYALİZMİNİN BUGÜNÜ

Proleterya "sosyalizminin nesnel temeli olan kapitalist sömürünün uluslararası niteliği, proleterya sosyalistlerinin mücadele süreçleri içinde ortak ideolojik sonuçlar üretmelerine (ki bu da enternasyonalizmin öznel temelini oluşturur), örgütsel anlamdaki sonucu ile de Enternasyonal'in kurulmasına yol açtı.

Lenin de, "Proleterya Enternasyonalizmi; 1-Bir ülkedeki proleterya savaşımının çıkarlarının bu savaşımın dünya ölçüsündeki çıkarlarına bağımlı kılınmasını, 2-Burjuvaziye yenmekte olan ulusların, uluslararası sermayenin devrilmesi amacıyla ulusal planda en büyük özverilere katlanmaya hazır ve yetenekli olmalarını gerektirir." derken, gerek devrim için savaşı sürdüren, gerekse iktidardaki proleterya partilerinin Enternasyonalizmi yaşatmak ve geliştirmek için görevlerinin ne olduğunu netçe koymuştur. Tarihi sürecin hangi mücadelelere sahne olduğuna-Enternasyonalin tarihinin bir değerlendirmesine-burada girmeyeceğiz. Ama, şunu vurgulayalım: Başta sosyalist ülkelerin proleterya partileri olmak üzere, enternasyonalizme sıkı sıkı sarıldığını, bunun önemini kavradığını v.b. söyleyen tüm partilere rağmen, bugünkü durum ortadadır. Yıllar süren mücadelelere ve sosyalizmin bunca kazanımına rağmen, neden bu noktaya gelindi? Bu NEDEN sorusu, bu sorunun cevaplannması gereken bir dizi soruyu ve enternasyonalizmin tarihi süreç içinde ayrıntılı bir incelemesini gerektiriyor. Bu çalışma, yapılması gerekli güncel bir görev olarak gündemimizin önemli bir maddesidir.

Uluslararası siyasal ve örgütsel ilişkilerini, kendi ÖZNEL kavrayışları ile şekillendirmeye çalışan "Merkez"lerin, enternasyonalist tavırda öncülük fonksiyonlarını ne ölçüde yerine getirebildiklerini, son 10 yıl içinde, uluslararası ve ulusal planda karşılaştıkları açmaz ve çözümsüzlükler, yeterince açıklamaktadır. Artık şimdi, bundan 10 yıl ve daha öncesinde olduğu gibi, bu "merkez"lerin tavrını paylaştığını söyleyerek ve sorgusuz-sualsiz savunarak, hayatı-ilişkileri yorumlamak; kendini ve dışını kuşatan çevreyi, dünyayı bu pencerelerden bakarak değerlendirmek, eleştirmek, eskisi kadar kolay değil, yeterli de değil." Merkezlerin kendi tavırlarını, kendi içlerinde sorgulamadan savundukları dönemde, takipçilerinin de, bu eleştiri ve sorgulamayı- iç tutarlılıklarını bu sorgusuz, eleştirisiz takipçilik üzerine kurmuş olmaları nedeni ile yapabilmeleri elbette çok daha zordur.

Bir dönem ÇKP'nin yaşamış olduğu durum, Türkiye'li takipçilerini ne gibi çıkmazlarla yüz yüze bıraktı ise, yakın geçmişte SBKP'nin uluslararası ve ulusal düzeyde yaptıkları ve söyledikleri de sorgusuz-eleştirisiz takipçilerini aynı çıkmazlarla, çözümsüzlüklerle yüz yüze bıraktı. Ama, bunları söylemek, kendi siyasal süreçlerinde dün veya bugün bu tür konumlanmalara (sorgusuz-sualsiz izleyicilik konumuna) düşmemiş olanları, DOĞRU KONUMA OTURTMA YETMEZİ VARI OLAN DURUMU DOĞRU TESPİT ETMEK YETERLİ DEĞİLDİR, ONUN NASIL AŞILACAĞINI, NE YAPILACAĞINI DA DOĞRU OLARAK SÖYLEMEK VE YAPMAK GEREKLİDİR.

Alt-üst oluşların bundan önceki yıllarda bugünkü kadar netlikle görülemeyen -ama o zaman da ortada olan- şu durumu açıkça ortaya çıkardığını rahatlıkla söyleyebiliriz: Bir tarafta "öncü" konumundaki komünist partilerinin kendi kavrayışları, yorumlayışları ile ortaya koydukları ideolojik, politik tavırları; ve bunun dünya ve ülke pratiklerinde ortaya çıkardığı sonuçlar, diğer tarafta Marksizm-leninizm'in ilkeleri tezleri.. Evet, "herkes söylediklerini ve yaptıklarını bu ilkeleri ve tezleri arkasına alarak söyledi ve yaptı zaten" değil mi? Yukarıdakileri söylemek, "ne anlatıyor şimdi?".

Ne anlatmak istediğimizi bu ve benzeri sorularla değerlendirirken (veya değerlendirmeden önce), okur, başta SBKP olmak üzere ülkemiz solundada, yıllar yılı yapılmayan bir yoğunlukta bu temel ilkeler ve tezler üzerinde konunun neden yeniden ele alınıp değerlendirildiğini; herkesin neden kendi içinde ve dışında bu tezleri yeniden hatırlama ve hatırlatma yoluna gittiğini, ÖNCELİKLE DÜŞÜNME Lİ VE KENDİ KENDİNE SORMALIDIR..

"Merkez"ler, söylediklerini ve yaptıklarını içte ve dışta ciddi (sonuçlarını vermeye başlamış) problemlerle karşılaşmadan savunurlarken hemen hemen kimsenin aklına YAPTIKLARININ VE SÖYLEDİKLERİNİN SINANMA ÖLÇÜTÜ OLARAK BU TEZLER GELMİYORDU! "Marksizm-Leninizm'in evrensel tezlerinin yılmaz takipçisiyiz" demek, yetiyordu! Tabii bu arada, biraz önce değindiğimiz gibi, duruma bu pencerelerden bakmadıklarını söyleyenlerin aklına da, yaşananları bu tezler itibarı ile eleştiriye tabi tut-

mak gelmiyordu. (Bunu, "hiç böyle yapılmadı" katılığı içinde söylemiyoruz. Biliyor ve savunuyoruz ki, var olan yanlışların eleştirisi, ML'in evrensel tezleri itibarı ile, yine de kendisini bu kısır döngüler dışına atabilmiş çizgiler, hareketler ve partiler tarafından kısmen de olsa, yapılabilmektedir. ("Kısmen" yapılabilmektedir, çünkü, yukarıda da söylediğimiz gibi, varolan durumu doğru tespit etmek yetmez, aşmayı da becermek gerekir.)

Bugün uluslararası planda, yukarıda genel görünümünü çizmeye çalıştığımız durum açısından, Enternasyonalizmin yeniden tutarlı bir biçimde hayata geçirilebilmesi için, uygun bir PLATFORM geliştirilmiştir. Ortam, son yıllarda yaşanan süreçlerin öğrettikleri ile, enternasyonalizmin öznel temelini oluşturacak ortak ideolojik sonuçlar üretilmesine artık daha uygundur. Bugün, sarfedilecek ortak çabalarından sonuç alınması çok daha olanaklıdır. "Sarfedilecek ortak çabalardan", diyoruz, çünkü, enternasyonalizm bu anlamda kolektif bir kavramdır. Bunun motoru hangi durumlara bağlı olarak kimler, nasıl olur, o, tarihin önümüze koyacağı bir sonuç-çözumdür. Ama, kesin olan şeyi bir kere daha vurgulayalım, bu sonuç-çözüm, uluslararası temelde de, ML'e, onun günümüzde de geçerliliğini koruyan temel ilavelerine sahip çıkan, siyasi mücadelelerini bu temel ilaveler ışığında yürütenler üreteceklerdir ancak. Ötesi, ötesinin nasıl olacağı, siyasi pratik içerisinde görülecek..

Bugünkü platformun temel mesajı ve yaşanan süreç açısından söylelenebilecek olan temel slogan şudur: ENTERNASYONALİZMİN KAYRAĞINI YENİDEN YÜKSEKLERE KALDIR

RABİLMEK İÇİN-AYNILAR AYNI YERE, AYRILAN AYRI YERE!!

ÜLKEMİZDEKİ DURUM ÜZERİNE

-GEÇMİŞİN DOĞRU BİR TEMELDE ELEŞTİRİLİP-KAVRANMASI GELECEĞE IŞIK TUTACAKTIR.

Bugünkü durum ve gelecek üzerine yapılan tartışmaları söylemeye kalkınlar, eğer geçmişin değerlendirmesini de yapıyorlarsa (eğer yapıyorlarsa, çünkü geçmişin değerlendirmesine hiç girmeden bugünü ve geleceği yorumlamaya ve değiştirmeye kalkınlar da var!), bir noktada hiç şaşmaz bir biçimde birleşip, aynı şeyi söylüyorlar: 12 EYLÜL YENİLGİSİ... Bunu söylerken, solun, 12 Eylül'le birlikte içine düştüğü genel durumdan aklıbaşında hiçkimse ve hiçbir siyaset kendisini azade tutmuyor, herkes kendisini de bu genel betimlemenin içine koyarak konuşuyor, yazıyor.

12 Eylül öncesinde, yukarıda uluslararası görünümünü çizdiğimiz tabloya da paralel olarak, türevleri ile birlikte sayısal olarak çok fazla çeşitlenmiş durumdaki sol hareket, her bir bölümü ile kendi öznel kavrayışları doğrultusunda mücadelesini sürdürüyordu. Bir yandan herkes proleterya sosyalisti idi, Marksizm-Leninizm'e ve onun evrensel ilkelerine "sıkı sıkıya" sarılmış idi. Bir yanda da (kendi öznel kavrayışları)

açından bakanların son tahlilde olaştırdıkları aynı yandaki kümelenmelere rağmen, her bölüğün devrim için söyleyip yaptıkları var idi. İleri demokrasi tezleri ve onu savunanların pratiği, Şenol savaşı anlayışı ve uygulaması, ~~ayrık kınalı kınalı~~ ve diğerleri.. Herkes Marksist-Leninist'ti, ama herkes çok farklı yollardan yürümeye çalışıyordu. Sonra 12 Eylül geldi. 12 EYLÜL YENİLGİSİ, bu adlandırmayı herkesin ortak yaptığı bir biçimde, genelde herkesi "aynı hizaya" getirdi! Öyle oldu ki, sadece kendi dargörürlük ve bğnazlıkları içinde olanlar değil, "ARABA YOKUŞ AŞAĞI GİDİYOR", "ÖNDERLİK ÖNCEDEN GÖREKTİR" deyip farklı iddialar içinde olanlar da, iddialarına rağmen, 12 Eylül karşısında diğerlerinden farklı konumda olamadılar...

Şimdi, epey uzun bir süredanberi geçmiş değerlendirmeleri yapılıyor. (Tabii, böyle bir değerlendirmeye kalkışmaları halinde, GELECEKLERİNİ KUŞKULU GÖRDÜKLERİ İÇİN, buna hiç kalkışmayanlar, susarak geçirtirmeye çalışanlar da var!) Geçmiş değerlendirmesine kalkışanlar, başkalarının, nasıl yanlışlar yaptıklarını açıklamakta, tahlil etmekte pek atak, pek hevesliler. Ama birçoğu, tutarlı bir biçimde kendi geçmişlerini ele alıp, "BİZ NEREDE, NEDEN YANLIŞ YAPTIK?" sorusu ile uğraşmıyor.

Gene herkes proleterya sosyalisti, herkes M-L'in ilkelerine "sıkı sıkıya" bağlı, ama iş, bu ilkeler ve dünya devrimci pratiğinin dersleri ile geçmişin değerlendirilmesine geldi mi, başkalarına keskin kılıç gibi çalınan eleştiriler, kendi sırtlarında berberlerin kıl temizlemekte kullandıkları yumuşak tüylü fırçalara dönüşüyor. Ayıklayarak bakamayan gözler için, gene

Durumlar böyle iken, hem kendimizin, hem de diğerlerinin tutarlı değerlendirmesini nasıl yapacağız?

Bir benzetme ile, kiminin elinde flüt; fareli köyün kavalcısı gibi üfleyip, peşine çağırıyor; kimi davulu almış, tokmağı vurup; "toplunun ardına" diyor, kimi de, piyanodan demokrasi melodileri döktürmeye uğraşiyor. Hepsinden eş zamanlı olarak algılanabilen ses ise, düzensiz bir patırtı... Bu kargaşayı, nasıl bir orkestranın güçlü ve akıcı müziğine dönüştüreceğiz? Dünya devrimci pratiğinde o güçlü müzikler defalarca çalınmış, işçi sınıfı ve halklar devrimin şarkılarını birçok ülkede başarı ile hep bir ağızdan söylemişler, sıraları geldikçe. O müziğin partiyonları yazılı, ortada.. Ama tekrar icra edebilmek, yorumlayabilmek için önce müziği okuyabilecek, yorumlayabilecek kafalar, bununla birlikte aletleri uyum içinde çalabilecek ustalık lazım. Bu birikim ve bu çabanın olmadığı yerde müziği güçlü bir bütün olarak yönetebilecek, uyum içinde akmasını sağlayabilecek orkestra şefi de ortaya çıkamaz zaten. Okunu bu benzetmeler sıkılamalı, bunların üzerinde düşünmek gerek. Çünkü bizde, her aleti üfleyip, tıngırdatıp, birkaç parça çıkartabilen kendini önce usta müzisyen sanıyor, bunu birlikte yaptıkları zaman orkestra olduklarını sanıyorlar, başlarında bir de değnek sallayan oldumu kendilerini bilmemne filarmoni ilan edip, icraya geçiveriyorlar, öyle değil mi?

Benzetmelerden ayrılıp şöyle söyleyebiliriz şimdi: Bir tarafta her türden solun söyledikleri ve yaptıkları var, diğer tarafta da (her ne kadar herkes ken-

di payına bunlara sıkı sıkıya sarıldığını söylüyor-
sa da) M-L'in günümüzde de şaşmazcasına geçerliliği-
ni koruyan evrensel ilkeleri ve dünya devrimci prat-
tiginin dersleri..GERÇEK,GEÇMİŞ PRATİK BU ÖLÇÜTLERE
VURULDUĞUNDA ORTAYA ÇIKANDIR.Ve ortada,herkesin or-
takça soylediği şu gerçek dikili:12 EYLÜL YENİLGİ-
Sİ!O zaman herkes,M-L'dan kendisini doğrulamak için
aktardıklarının dışında,SÖYLEDİKLERİNE VE YAPTIKLARI-
NA yeniden ve yeniden bakmak durumundadır.

Yenilgi tanrının hikmeti olarak semadan inmedi,
yıllarca yazılıp çizilenler ve bunlar doğrultusunda
"yapılanlar",sınanma günleri geldiğinde bu sonucu
verdi.Durum budur.'e bu durum,şimdi bizlere,BİRLİK
için,uygun bir platform sunuyor.Ortam şimdi,her zaman
olduğundan daha fazla,M-L'in ışığında ortak bir tavır-
da birleşmesinde ve yürünmesinde uygundur.

Ama ortamın uygunluğu ve istemek,doğruların ha-
yaca geçmesine yetmiyor;çaba sarfetmek,pratik adımlar
atmak,kararlı davranmak gerek.ve süreç,sadece
olumluluklar değil,olumsuzluklar da üreterek gelişi-
yor.Bu süreçte olumlulukların hakim yön haline gel-
mesi,belirleyici olabilmesi için,gayret gerek,olumlu-
luklar etrafında BİRLEŞMEK gerek.Bugün vaolan durum
bize şunları gösteriyor,biz durum şöyle kavriyoruz:
Artık,geçmiş,M-L'in temel tezleri ışığında yorumla-
yıp,yanılsıları ayıklamaadan ileriyeye doğru tutarlı a-
dımlarla yürümek mümkün değildir.Yaşanan pratik,geç-
mişteki çizgilerine bağnazca sarılanları acımasızca
olumsuzlamıştır ve bundan sonra da olumsuzlamaya

tanımlama dayanan,kopyacı aktarmalar veya el yor-
damı sezgilerle yapılmış kaba formülasyona uyanan
tanımlarla yürünemez,kopyacılığın sonunu görüük.Ay-
rıntılı,tutarlı analiziye uyanmayan soyutlamalar,
formülasyonlara dayalı "tanımlar","tanımlamalar"la
yola çıkanların ulaştıkları yerler de farklı olmalı.
Artık,önce ortaya y uzeysel bir çabaya dayanan for-
müller alıp,sonra bunların içini hiçbir çaba ile dor-
durmaya çalışmak olmalı tavır! çünkü ~~çünkü~~ ~~çünkü~~
gelmiyor..O zaman bir kere daha şunu söyleyebiliriz:

M-L'in bayragını yeniden yukseklere kaldırabil-
mek için,yaşanan herşey,onun şaşmaz ve günümüzde de
geçerliliğini koruyan ilkelerinin ışığında değeri en-
dirilmelidir,sallar buna göre belirlenmelidir,bu ne-
denle yine,**YILLAR AYNI YERE,AYRILAR AYRI YERE!**

Liz,bugüne kadarki çabamızla,bu söylediklerimi-
zin yol göstericiliğinde ulaş tığımız ~~kırxkxrx~~
sonuçları,ana başlıklar ve bunların özlu-özet açılım-
ları ile şöyle sıralıyoruz:

Proleterya partisi ve devrim anlayışı üzerine

PROLETERYANIN DEVRİMCİ PARTİSİ,HANGİ ANLAYIŞ
TEMELİNDE ÖRGÜTLENMELİ?

Ülkemiz solunun gündemini epeyce bir süredir
bir açıdan meşgul eden legal parti tartışmaları,
bir taraftan THKP'lilerin "legale çıkma" projeleri

ülkeye dönmeleri ve dönerken kendileri ile yapılan röp ortajlarda açıkladıkları görüşler-ayrıca açıklanan program taslağı-,diğer taraftan da Saçak çevresinin yönlendirmesi ile kurulan Sosyalist Parti ile belirli bir netliğe ulaştı.Bu çevreler kendi devrim anlayışları doğrultusunda partilerinin yolunu çizdiler.Bugünkü durumda,diğer tahlillerindeki farklılıklar bir yana-ve bu başlık altında bu farklılıklar önemli ve belirleyici değil- geçmişin yelpazesinin iki kutbunu oluşturan bu çizgiler,aynı yerde aynı tavırda birleştiler.

Bunun böyle olduğu sadece iki çevrenin de legal parti kurmak-veya kurma girişimlerine,legale çıkma çabalarına başlamak-noktasında aynı davranış içinde olmalarından değil,bizatini parti ve devrim anlayışlarındaki farklılıklardan dolayıdır.BKP'lilerin neler dediği çok yazıldı.Diğerlerinin de ne dediği şu alıntıda açıkça ortada:"Yasal sosyalist parti,yasal sosyalist mücadele olmadan kitlelere ulaşma iddiası için Türkiye de felaketten başka bir şey doğurmuyor."Halil Beratay. Saçak. Temmuz 1987.Sh.59.

Legal planın sosyalizm için mücadele vermeden, legalitenin olanaklarını sonuna kadar zorlamadan ve bu sınırları daha da genişletmek için savaşmadan,kitleleri demokrasi mücadelesi okulunda eğitmeden,kitlelerle birleşmeyi hayal etmek başka bir şeydir,bunun tek ve asli yolunun yasal parti olduğunu söylemek ve gerisinin felaket olduğunu iddia etmek başka bir şey. Bu ikinci tahlil,sonuçta,devrimin yolunun yasal sosyalist mücadeleden ve mücadelesinin sınırları yasalarla belirlenmiş-ne kadar bu sınırları

verirse versin-partiden geçtiğini iddia etmektir.Oña tekabül eder,farklı bir ağızla söylenmiş de olsa,TEKP'lilerin söylediğinin aynısıdır bu...

Biz proleteryanın devrimci partisi konusunda şu anlayışları savunuyoruz ve bu kavrayışlar doğrudan "nasıl bir devrim,nasıl bir sosyalizm?" soruları ile iç içedir:

Devamı 14/1'de

şöyle başlayalım; savunulanları alıntılarla kanıtlamaya çalışmak, "yükselen" entellektüel düzey itibarı ile artık eskisi kadar havallı değil! Tam tersine, teorik bir yazıda ne kadar az alıntı yapılarak konu işlenirse, o kadar havallı oluyor! Gel gelelim, ele alınan konuda söylenebilecekler, yeterli-ve halen de geçerli-bir biçimde daha önce söylenmişse; "unutanlara" veya "şimdi geçerli olmadığını düşünebilecekler" hatırlatmak ve o doğru çizgiyi bu bazda yakalayarak savunmak, gene de en iyisi..

Lenin, "işçilerin örgütü ve devrimcilerin örgütü" başlığı altında (Türkçe çevirideki başlık), devrimci partinin nasıl bir anlayışla ve hangi örgütlenme ilkeleri ile oluşturulması gerektiğini şöyle anlatıyor:

"...devrimciler örgütü, her şeyden önce devrimci eylemi meslek edinenlerden oluşmalıdır... Böyle bir örgütün uyelerinin bu ortak nitelikleri gereği, değil ayrı ayrı meslekler, işçilerle aydınlar arasındaki her türlü ayırımı kesin olarak silinmelidir. Böyle bir örgüt çok geniş olmamak ve olabildiğince gizli olmak zorundadır."

(Marks, Engels, Lenin. Sendikalar Üzerine. Bilim Yayınları. Sh. 228-229.)

Lenin, yukarıdakilerden sonra, "bu üçlü ayırım üstünde duralım" diyor ve konuyu açarak devam ediyor.

Devrimci partinin bu ilkeler etrafında örgütlenmesinin ve bu anlayışla kavranmasının günümüz için de gerekli ve geçerli olduğunu düşünüyoruz bizler. Tabii tek böyle düşünen biz değiliz; VE BÖYLE DÜŞÜNMEYEN-

LER DE VAR. Onların ilk el itirazlarından birisi, Lenin'in yukarıda söylediklerimizi yazarken o satırların biraz yukarısına koyduğu, "burada ve bundan sonra, tabii yalnızca mutlakiyetçi Rusya'dan söz ediyorum." kayıdır. Evet, Lenin bu kaydı koyuyor, daha ileride de, "...otokratik bir devlette, böyle bir örgütün uyelerini devrimci eylemi profesyonel olarak uğraşan ve siyasi polisle mücadele sanatında profesyonel olarak eğitilmiş bulunan kişilerle ne kadar sınırlarsak, örgütü açığa çıkarmak da o kadar güç olacaktır..." diye pekiştiriyor.

"Mutlakiyetçi Rusya, otokratik bir devlet..." peki ama, Lenin'in o zaman için, öyle bir ülkede söyledikleri, günümüzde, bizim ülkemizde nasıl kavranıp-uygulanmalı?

AYNILAR AYNI YERE, AYRILAR AYRI YERE! demiştik. Bu soruya verilecek cevaba göre de, saflar ayrışacaktır diyoruz. Bazılarının verdiği cevabı yukarıda aktarmıştık; ("..yasal sosyalist parti, yasal sosyalist mücadele olmadan kitlelere ulaşma iddiası ise, Türkiye'de felaketten başka bir şey doğurmuyor. Halil Berktaş Agy.) "İleri bir demokrasi" isteyenler de yasallık sorununu bundan farklı kavramıyorlar. Ne dedikleri ve yaptıkları ortada.

Devrimci hareketin kitlelere ulaşması sorunu ile, devrimci partiningizlilik temelinde örgütlenmesi sorunu bu biçimde karşı karşıya konulamaz. Konuyorsa, bu belirli bir anlayışa-zora dayalı devrimden, silahlı ayaklanmadan, devletin parçalanması teorisinden vazgeçmeye-tekabül eder. Bu da, Marksizm-Leninizm'den vazgeçmek demektir.

Bunları, bu kadar doğrudan bir mantık sıralaması içinde, böylece söyleyebiliyoruz, çünkü, devlet teorisi, devletin zor yoluyla parçalanması teorisi Marksizm-Leninizm'in olmazsa olmaz bir yanı. Ve yukarıdaki kavrayışlarla (eleştirdiklerimizle) bu teori çelişiyor, bağdaşmıyor, bir arada olamaz. Böyle düşünüp savunanlar (eleştirdiğimiz gibi bakanlar), bu konularda da düşüncüklerini açıkça ortaya koymak durumundadırlar...

Diyoruz ki, Lenin'in "mutlakiyetçi, otokratik Rusya" için söyledikleri, yani partinin örgütlenme ilkeleri için söyledikleri, ülkemiz şartlarında, günümüzde örgütlenecek, örgütlenmesi gereken devrimci parti için de geçerlidir. Parti, partiye ulaşacak devrimci örgütlenmeler, kendilerine bu kavrayışları rehber edinmelidirler. Asıl böyle kavranılmazsa, her darbeye felaket kaçınılmaz olur.

Asıl böyle davranılarak, bu temelde kitlesiz işçi sınıfı ile kopmaz, kopartılmaz bağlar kurulmazsa, kitlelere ulaşmak hayal olur.

Ve devrimci partinin bu anlayışla örgütlenmesi, devrim anlayışı ile, 'nasıl bir devrim?' sorusu ile, doğrudan bağlantılıdır.

NASIL BİR DEVRİM? BİZ NEDEN YANAYIZ?

Bu bölüme (devrimci parti bahsine) yukarıdaki son paragraftaki cümlelerle girmiş (sh. 13, son pr.) tik ve aynı kavrayışla bir kere daha vurguluyor, gene Lenin'den şu alıntılarla devam ediyoruz:

"Entellektuel burjuva, işçi sınıfı hareketinden kurtulamayacağını çok iyi bilir. Bu yüzden de, işçi sınıfı hareketinin, ya da proleteryanın sınıf mücadelesinin

kendisine, karşı çıkmazlar-hatta, grev hakkını, yumuşak bir sınıf mücadelesini sözle desteklerler; çünkü işçi sınıfı hareketini ve sınıf mücadelesini Brentano ya da Hirsch-Duncker anlayışına uygun bir biçimde kavrarlar. Başka bir deyişle, işçilere grev hakkını ve dernek kurma özgürlüğüne "teslim etmeye" hazırdırlar (kâ bunlar, gerçekte, işçilerin kendileri tarafından, hemen tumuyla zaten kazanılmıştır); ancak işçilerin, "isyancılık"larından, "dar katali devrimcilik"lerinden, "pratik yararı olan uzlaşmalar"a karşı düşmanlıklarından, "tüm Rus halkının devrimine" kendi sınıf mücadelesinin damgasını, proleterya beraberliği, proleterya kararlılığı ve "pleb jako benciligi" damgasını vurmadan vaz geçmeleri şartıyla! İşte bu yüzden nedenle, Rusya'nın her yanında entellektüel burjuvalar, binair türü yola-kitaplar, konferanslar, söylevler, konuşmalar, vs.-başvurarak işçilerin katalarını (burjuva) temkinliliği, (liberal) pratiklik, (oportünist), gerçekçilik, (Brentano) sınıf mücadelesi, (Hirsch-Duncker, sendikaları, vs. görüşleriyle doldurmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. "İki Taktik'ten. Lenin.)

Evet, burjuvazi sınıf mücadelesi sorununu böyle çözmek, böyle yönlendirmek istiyor. (Burada, ne kadar "entellektuel" olduğu bir yana, komünist partisinin yasallaşması konusunda Evren'in söyledikleri hatırlanmalı.)

Lenin ise devrimci partinin tutumu olarak şunları söylüyor aynı yerde: "Sosyal demokratlar proleterya, ülkemizdeki devrimin tüm halkın devrimi olduğunu söylemektedirler. En devrimci ve sonuna kadar ilerici tek sınıf olarak, devrimde en aktif rolü oynamakla kat-

mayıp, onderliğini de yapmalısınız....Bu yüzden, sendika hareketini de ihmal etmeden, ya da en küçük yasal fırsatlardan bile yararlanmayı reddetmeden, halkın çarılga karşı tam zaferinin, demokratik bir cumhuriyetin ve gerçek politik özgürlüğün elde edilmesi için tek yol olan **BİR AYAKLANMANIN VE DEVRİMCİ BİR ORDU VE DEVRİMCİ BİR HUKUMETİN OLUŞTURULMASININ** (abc) görevlerini, devrimci bir dönemde on **ix** plana getirmelisiniz."

Lenin'in söylediği, Rus ve dünya devrimci mücadelesinin bugüne kadar da doğruladığı, bizim de savunduğumuz budur: **DEMOKRATİK BİR HALK İKTİDARI İÇİN, BURJUVA ZİNİN İKTİDARININ ALAŞAĞI EDİLEBİLMESİ İÇİN, BURJUVA DEVLETİN PARÇALANMASI VE SOSYALİZMİN KURULUŞUNUN ÖN ADIMI OLARAK, SİLAHLI HAK AYAKLANMAYI, SİLAHLI BİR AYAKLANMAYA HAZIRLANMA GÖREVİNİ KABUL EDEN DEVRİMCİ BİR PARTİ.** İşte bu anlayış temelinde, bu bölüm başlığı itibarı ile bir kere daha, **AYNILAR AYNI YERE - AYRILAR AYRI YERE!**

Bu bölümü bitirirken, şunları da önemle vurgulamak gereğini duyuyoruz: Mahir Çayan'ın kesintisiz'ler kısa adıyla anılan yazılarında **keyfi** ve **THKP-C'nin** (ve aynı yolu izleyen diğerlerinin) pratikte ortaya koyduğu öncü savaşı anlayışı, bu mücadeleyi pratikte kararlılıkla sürdürmüş ve sürdürmekte olanların devrimci onurlarına ve kararlılıklarına duyduğumuz saygı bir yana, devrimci halk iktidarının yolu olamaz. (Öncü savaşı anlayışının eleştirisine, hem geçmişte yeterince kapsamlı bir biçimde yapıldığı, hem de konu sıralamamız itibarı ile bu yazı kapsamında yeri olmadığı için burada

girmiy oruz. Konuya bakışımızı **(özü itibarı ile)** vurgulamak için Lenin'den şu aktarmaları yapıyoruz:

"...Silahlı ayaklanma, belirli bir andaki bir politik mücadele yöntemidir... Engels, proleterya mücadelesinin üç temel biçimini ayırmaktadır: Ekonomik, politik ve teorik-yani sendikal, politik ve teorik (bilimsel, ideolojik ve gelsefi)... Silahlı mücadele politik mücadelenin en üst yöntemidir. Bunun proleterya açısından başarısı, yani, Sosyal Demokrat onderlik altındaki bir proleterya ayaklanmasının başarısı-başka tür ayaklanmaların başarısı değil-işçi hareketinin bütün yarılarının geniş kapsamlı gelişimini gerektirir.. "Lenin'den S. I. Gusev'e mektup. 1905.

Okur, bu bakışımızdan ve yaptığımız alıntılardan yola çıkarak; ülkemiz devriminin izleyeceği yol ile Sovyet Devrimini özdeşleştirdiğimizi, "sovyetik ayaklanma"yı model aldığımızı **DÜŞÜNMEMELİ!** Yukarıdaki bakışımız ve yaptığımız alıntılar, proleteryanın devrimci mücadelesi, bu mücadelenin temel biçimlerinden birisi olan politik mücadele ve Lenin'in deyişi ile politik mücadelenin "en üst yöntemi" olan silahlı mücadele arasındaki ilişkilerini nasıl kavradığımızı aktarmak içindir.

Ülkemiz devrimi, çağın içinde bulunduğumuz dönemin, bölge ve ülke şartlarının özgüllükleri içinde; ama bu temel kavrayışlara bağlı kalıp, durumları bu kavrayışların ışığında değerlendirerek, kendi yolunu açacaktır.

BU YOL, ne ileri demokrasi ve barışçı geçiş savunucularının, legal parti-legal sosyalizm(?) ideolojia-

rinin işçi sınıfına önerdikleri, intilaleci muca-
deleyi igaiş eden pasifizizm yolu olacaktır, ne de si-
nilitan kopuk bir silianlı mücadele anlayışını öneren
(butun kararlılığına ve intilaleci atılımına rağmen)
küçük burjuva devrimciliğinin yolu... ("küçük burjuva
devrimciliği" tanımiaması, bu yolu izleyenlerin ide-
olojik konumlanışlarını vurgulamak içindir. Kimsenin
devrimci onuruna ve kararlılığına saygısız sözümüz
yok! Ama, geçerken belirtelim; hem kesintisizlerdeki
öncü savaşı anlayışını-ve bu arada Kemalizm VB. gibi
diğer bazı yanları da-eleştiren, hem de 71'in çizgisi-
ni sonraki yıllarda sürdürmeye çalışanları küçük bur-
juva devrimcisi diye niteleyen, 71 savaşçılarına ise
proleterya sosyalistleri diyen -bir zamanlar bu yak-
laşımaları yeterli kararlılık ve açıklıkla eleştiremed
gimizi de öz eleştiri olarak vurgulayarak-tavır da, ar-
tık bizim tavrımız olamaz. Halen bu tavırda olanların,
bu konuda içinde oldukları uzun yıllara dayalı suskun-
luk-80 sonrasında yöneltilen yazılı eleştirilere rağ-
men "suskunluk"-artık sadece içinde oldukları tutarsız-
lığın ifadesidir. [Basılı örneklerinin ellerine geçme-
mesinin mümkün olmadığı, "AYRILMAK ZORUNDA OLDUĞUMUZ,
AYRILAMADIĞIMIZ YOL" başlıklı yazıyı görmediklerini
soyeyenlere diyeceğimiz, bu yazıyı bir an önce görme-
leri ve-cevap vermeleri artık bizim açımızdan önem
taşımlıyor kendilerini, bakışlarını yeniden degerlendir-
mek üzere okuyup, üstünde düşünmeleridir. Adı geçen ya-
zıdaki yaklaşıma katıldığımızı da ayrıca belirtelim.]

Akman!

Ülkemiz devriminin yolu, devrimci partisinde örgüt-
lenmiş işçi sınıfımızın öncülüğünde demokratik halk
iktidarı için, kendi özgüllüğünde gelişen bir rota iz-
leyecektir. İçinde bulunduğumuz şartlarda, bu özgüllüğün
en çarpıcı yanlarından birisi, ULUSAL SORUN'dur.

KENDİ ULUSUNUN ÖZGÜRLÜK SAVAŞININ ÖRGÜTLENMESİNİ
BELİRSİZ GELECEKLERE ERTELEYEN HER "DEVİMCİ", BİR MÜCA-
DELE KAÇAĞIDIR!

Ulusal soruna ayırdı ımız bu bölüme, çarpıcı ol-
sun diye böyle bir başlıkla girmedik. Bu başlık, içinde
bulduğumuz günlerin, dönemin anlamının somut ifadesi-
dir şimdi...

Gramsci'nin, bir görüşü, bir düşünce sistemini ele-
stireceğiniz zaman, o görüşün zayıf temsilcileri ile değil
kuvvetli temsilcileri ile uğraşmalısınız, benzeri bir
sözü vardır. Bu söz-tavır-, ulusal sorun konusunda da ren-
ber alınması gerekli bir tavır. [Ulusal sorunu, adı ve içe-
riği ile (sömürge sorunu olarak) anmaktan kaçanlara kar-
şı (Doğu sorunu, "ürt" sorunu diyenlere karşı) geçmişte
yeterince kapsamlı bir biçimde ideolojik mücadele ver-
rildi, bu mücadelenin, bu eğilimlerin etkinliğine para-
lel olarak halen de sürdürülmesi gerekli. (Ezen ve ezil-
len ulus burjuvazilerine karşı verilecek olan ideolojik
mücadele de diğer mücadele biçimleri ile atbaşı olarak
sürdürülmeli.) Ama biz burada, şimdi, "ürt halkının ulusal
özgürlük savaşının örgütlenmesi, dana doğrusu, surmekte

olan savaşın daha örgütlü ve tutarlı üst düzeylere yuk-
settirebilmesi için,yenilmesi gerekli olan guncel bir
egitime karşı eleştirilerimizi ve bu itibarla da kendi
tavrımızı açıklamaya çalışacağız.

Bilindiği gibi,ulusal sorun,somurge sorunu olarak
varlığını 80 oncesinde sürdürülen aktif mücadele ile
Türk solu içinde de önemli ölçüde kabul ettirdi ve an-
ti-şovenist ilke,güçbirliklerinin anti -faşist ve an-
ti emperyalist ilkelerinin yanındayerni aldı.O dönem-
de,80 oncesinde,Kürt solu içinde,T.C.sınırları içinde
kalan Kürdistan topraklarında ulusal mücadelenin,
güçlü Türk solu ile ilişkisi (giderek iki ulusun proleter-
yasının sosyalizm mücadelesi) açısından hangi bağlamda
sürdürüleceği;ayrı örgütlenme ve birlikte örgütlenme
(birlikte örgütlenme de,değişik varyantlarla olmak üzer-
re)tartışılıyor;Kürt devrimcilerinin önemli bir bölümü,
kendi görüş leri doğrultusunda ayrı örgütlenmeyi savu-
nuyor ve hayata geçirmeye uğraşıyorken,bir bölümü de,
Türk solu ile birlikte örgütlenmeyi savunuyor ve haya-
ta geçirmeye uğraşıyordu.Seksiyon şeklinde örgütlenme,
hem eşzamanlı birlikte mücadeleyi,hem de o dönemde ay-
rıntılımandırıldığı kadarı ile,Kürdistan'daki şartların
özgünlüğüne uyumlu belli bir bağımsızlığı sunduğu için;
gereklilerinin tutarlı bir biçimde yerine getirilmesi ko-
şulu ile,o dönemde,Türk ve Kürt devrimcilerine tutarlı
gelen,ve bizim de savundugumuz örgütlenme anlayışı idi.

Bu anlayışta,o zamanki şartlar ve örgütlenme dü-
zeyi,bunun yanında da yakın geleceğin muntemel gelişme-

leri(yokuş aşağı giden araba esprisi hatırlansın) itiba-
rı ile,kavranması gereken ana halka,BİZCE, Kürt devrim-
cilerinin örgütlenmesinin,yakın gelecekte ortaya çıkabil-
ecek muntemel-ve de çıkan-her"yeni" durumda,varlığını
ve mücadelesini sürdürebilecek olanaklara,güce ve sonuç
olarak yeteneğe sahip olabilmesi,adımların buna göre,bu
kavrayışa göre atılıyor olması idi.

Bu anlayış;İLLEN hayata geçirilmediği sürece,soyut
nenhiçbir şey ve yapılan propaganda,gerçekleşen gelişme-
ler karşısında KÜRT HALKININ ULUSAL MÜCADELESİ,ulusal
baskıya karşı mücadelenin kalıcı ölçüde örgütlen-
me açısından hiçbir şey ifade etmeyecekti.VE DE OYLE OLDU.

12 Eylül geldi.12 Eylül yenilgisi,üst paragrafın
savundugumuz anlayışı hayata geçirememiş "herkesi",bu
açıldan da "bir hizaya getirildi".Şu GERÇEK üzerinde önemli
durmalı ve yorumlamalı,gereken dersleri çıkarmalıyız:
KÜRT SOLU'UNDAN,12 EYLÜL'DEN SONRA DA VE BUGÜNE KADAR,
FİİLİ MÜCADELEYİ SÜRDÜREBİLMEK ANLAMINDA-GERÇEKTEN AYAK-
TA KALABİLENLER KİMLER OLDU?AYAKTA KALABİLENLER,SAVUNDU-
LARI MÜCADELE ÇİZGİSİNİN TARTIŞILMASI BİR YANA-VE ONUN
YERİ KONUNUN AKIŞI İTİBARI İLE BU BÖLÜM DEĞİL-KENDİ AYAK-
LARI ÜZERİNDE DURABİLECEK BİR ÖRGÜTLENMEYİ HAYATA GEÇİR-
BİLENLERDİR! Ve işin önemli ,atlanmaması gereken yanı,
ter ayrı örgütlenme savunulsun,isterse seksiyon şeklinde
birlikte örgütlenilsin,önemli olan,kendi ayakları üzerinde
de durabilecek,her şartta ve gerektiğinde,Türk solunun a-
mazlarına ve içine düştüğü durumlara bağlı olmadan,süre-
liliğini koruyabilecek bir örgütlenmenin,HAYATA GEÇİRİL-
MİŞ OLUP OLMADIĞI,BUNUN GEREKLERİNİN YERİNE GETİRİLİP,

yan da budur bugün!"Ayrı örgütlenme mi, birlikte örgütlenme mi?"sorununun tartışılması, için bu yanından koparmı mı, tutarsız bir soyutluk düzeyinde tartışılır ve bu da birilerini, belli özeleştirilerden, yanlışların kabulünden, bunun sonucunda (kendi yanlışlarınca) kaybedecekleri prestij kaybindan kurtarır!Onlar, Kürt halkının özgürlük savaşında paylarına düşen sorumluluk ve görevleri üstlenmeyi, devrimci tavırlarından bu anlamda verdikleri tavizleri, bu prestij kaybindan daha önemsiz görüy orlarsa eğer, kendi yollarına!~~AYNILAR AYNI YERE-AYRILAR AYRI YERE!BİR KERE DAHA BU BÖYLE...~~

Bu bölümün başında "yenilmesi gereken güncel bir eğilim" den söz etmiştik. Bu eğilim, kaynağını Türk solunun belli bir kısmına, yansımalarını da Kürt solunun yine belli bir bölümünde bulan; kendisini halen Türkiye Kürdistanı'nda sürdürmekte olan silahlı direniş mücadelesine karşı takınılan tavirle açıkça ortaya koyan eğilimdir. Bu eğilim, Türkiye Kürdistanı'ndaki ve oradaki silahlı direniş mücadelesini değerlendirirken, bir yandan sorunu ulusal sorun olarak ve sömürge sorunu diyerek adıyla anmakta, bir yandan da, halen sürdürmekte olan silahlı direniş mücadelesine karşı çıkarak, gerçek y üzünü açık etmektedir. (Bu eğilim, kendisine en net bir biçimde, Yeni Öncü adlı uerginin saygılarında ortaya koymuştur. -Yeni Öncü; Sayı: Kasım-Aralık 87. Güncel bir sorun üzerine. -Bu yazının ayrıca ele alınıp eleştirilmesiyse bu yazımızın niteliği itibarı ile, burada girmiyoruz [Bunun için bakan: "Bir kere daha 'güncel bir sorun üzerine' " başlıklı yazı.]

Bu gün-ve epey uzun bir süreden beri başlatılmış olarak-Türkiye Kürdistanı'nda...

yansımalarının sonucu olan yanlışlarının eleştirisi bir yana-ve bu gereklidir-)ne karşı takınılacak tavir, hem Türk, hem de Kürt solu için ulusal sorunda tutarlılığın ayıracı, ölçütüdür. Daha açalım:Ulusal sorunda temel p ersp ektii, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin tüm yanları ile ve doğru bir politik p kavrayışla örgütlenmesi ve bu örgütlenmenin kalıcılığı ve sürekliliğinin hiç bir dış etkene bağlı-bağımlı-olmamasının gözetilmesi olmalıdır. Ama bu bakış , bu gün var olan duruma (Kürdistan'ın bugünkü özgürlüğüne) uygun politik, pratik tavirle bütünleşmedimi, buş bir tekrardan öteye bir şey ilade etmez. [Bunun böyle olduğunu, Yeni Öncü çevresinin bu konudaki görüşlerini incelerken, göreceğiz.]

Bu günkü durum nedir?BUGÜNKÜ DURUMA UYGUN TAVİR NE OLMALIDIR?

Türkiye Kürdistan'ında bütün tarihi süreç boyunca devam edegelen ulusal baskı ve asimilasyon politikası, 12 Eylül ÖNCESİNDEN (bilinen tarih ve olaylar hatırlansın) başlayan süreç boyunca 10 yıla yakın bir zamandır, AÇIK ŞİDDETE DAYALI OLARAK sürdürülmeye çalışılıyor. T.C. tarihindeki belirli dönemlerde olduğu gibi, bu şiddetle, silah zoru ile Kürt halkının özgürlük mücadelesinin bastırılmak istenmesi; her ne kadar bahsettiğimiz belirli dönemlerdeki ,Kürt halkı ile, T.C. devletinin silahlı güçleri arasındaki bölgesel çatışma günütüsünde değilse de-ve bunun nedeni kitlelerin o düzeyde, o kitlelilikte silahlı mücadele içinde olmaması ise de-Kürdistan'da yapılanların, ~~XXXXXXXX~~ uygulanan baskı, zor ve diğerlerinin, o dönemde yapılanlardan farkı yok!

bu dönemde yaygın olduğu ölçüde yok. Ama geri kalanı, aynıyla vaki.T.C.bugün ulaştığı yetkinlikleri itibarı ile, bölgede baskı ve zoruna inçe, daha sistematik uygulayabilme yeteneğinde olması itibarı ile, ve Türkiye çapında basın-yayın,propaganda olanaklarını son derece etkin bir biçimde denetleyip,yönlendirebilmesi itibarı ile,farklı bir görüntü verebiliyor.

Gerçeği ayıklayabilen gözler için,bu farklılığın tırnak içinde olduğu son derece açık.Türk solunun bugün çoğunluğunu oluşturan her boydan-soydan-kesimi ise,bu gerçekliği soldan bulandırmaktan başka bir şey yapmıyor.

Türkiye Kürdistan'ında bugün sürdürülmekte olan silahlı mücadeleye,eleştirdiğimiz eğilimlerin eleştirileri;iki (sorunu ulusal sorun olarak görmeyip,tavirlarını bu temelde oluşturanları da katarsak üç) bölümde toparlanabilir.(Parantez içindekilerle geçmişten bugüne yeterince uğraşıldı,etkinlikleri hala belirli ölçüde -kitleler arasında çok yaygın,sol kamuyunda daha sınırlı olarak-sürse de,bu yazı itibarıyla sorunuz onlar değil.) Birincisi,sürdürülen silahlı mücadelenin doğru ve yeterli bir siyasi çalışma-örgütlenme temelinde yükselmediği.İkincisi de,bizatihi silahlı mücadelenin kendisinin ciddi yöntemsel yanlışlara-kadın,çocuk ve intiharların öldürülmesi^{bu iddialar} eleştirilerek dayalı olarak sürdürüldüğü.Yukarıda söylediğimiz gibi,bu yazı itibarı ile,burada bunları tartışmak durumunda değiliz ve bunu başka(yukarıda belirttiğimiz yazıda)

bunlara verilecek doğru cevapların ışığında kavraymaya ve tavır almaya çalışmalıdır.

1- EĞER,"...Bir ülke veya bölge sömürge statüsü içerisinde bulunuyorsa,o ülkede veya bölgede yaşayan halk asırlardır süren baskı ve sömürü altında tutuluyorsa; halkın kendi kaderini tayin etmenin bir yolu olarak şiddete başvurması meşrudur;doğal bir haktır.Bu açıdan,hiç kimse ezilen-sömürge ulusun kurtuluşçu güçlerini suçlayamaz....." İŞİ (Yeni Öncü,a.g.s.Sh.21.) İŞİ;

2-VE,"...Silahlı mücadelenin temel alınabilmesi için nesnel koşulların yanı sıra,öznel koşulların da hazır olması bir zorunluluktur...(Y.O.A.G.Y.) DENİYORSA;

SORULAR:BAŞKALARINI ELEŞTİRİRKEN İGNEYİ DE KENDİNİZE BATIRIN,SİZ SAVUNDUĞUNUZ DOĞRULARI HAYATA GEÇİRMENİN İÇİN NE YAPTIĞIZ-NE YAPIYORSUNUZ?(Keilmenin tam anlamıyla BİR BOK YAPMADIKLARINI,yukarıda andığımız yazılarının sonunda kendileri de itiraf ediyorlar-ve biz Y.O. çevresini bu tutumun olanıların tipik örneği olarak burada anlıyoruz,oklarımızın sivri ucu sadece onlara değil,aynı şeyleri savunarak,aynı tavırsızlık içinde olan her eğilime dönük--.

Bir yandan,"...Bir örgüt,yalnızca kendi kadrolarına dayanarak silahlı mücadeleye başlamamalı.Bunun için bir çalışma yapmak ve kitleleri silahlı mücadeleye hazırlamak gereklidir(aynı yerde) diyeceksin(biz bundan ÖZNEL KOŞULLARIN DA HAZIR OLMASI İÇİN GEREKENLERİN YAPILMASINI anlıyoruz!)

Diğer taraftan da,"...12 Eylül koşullarında bölgede sürdürülen baskı politikaları bu öznel koşulların

tikalari içinde yapması gerekeni yapıyor.Yaptıkları da, öznel koşulların oluşturulması için yürütülecek politik çalışma açısından kurtuluşçu güçlerin eline gerekli silahları veriyor,ama bunları kullanıp gerekenleri yapacak kararlılık ve anlayışa ve örgütlülüğe sahip olamamışlar,"...baskı politikaları bu öznel koşulların temellerini mi attı...?" diye soruyorlar.Baskı politikaları öznel koşulların temellerinin kurtuluşçu güçler tarafından atılıp,geliştirilebilmesi için uygun zemini oluştururlar,bu politikaların temelleri de kurtuluşçu güçlerin kararlı,dogru temeldeki örgütlü çalışmaları ile atılıp,geliştirilir.Kuru lafla politik tavır geliştirmeye çalışanlar da böyle sorular sorup,saçmalarlar...Bir kaç soru da biz soralım:

- "Bir örgüt,yanlızca kendi kadrolarına dayanarak silahlı mücadeleye başlamamalı..." diyorsunuz.Yıllardan beri,ner ay onlarcaşının çatışmada öldüğünü bildiğimiz bu kadrolar,gökten zembille iniyor,uzaydan mı geliyor acaba?Yoksa,burjuvazinin iddia ettiği gibi,zorlanıp,kaçırılıp,eline silah tutuşturulan zavallılar mı?⁵⁵
"Yanlızca kendi kadroları" dediginiz unsurlar bilinen çapta bir mücadeleyi-yanlışıları,dogrularının burada tartışılması bir yana-sürdürebilecek sayıda,kapasitede ise,"bir çalışma yapma"dan,bu nasıl mümkün olabildi acaba?

Türkiye Kürdistan'ındaki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı takınılacak tavır,izlenecek politikalar konusunda saflar,bu sorulara verilecek cevapların ortaya çıkardığı tutumlara göre belirlenecek ve bir kere daha,

tunlarının sahipleri ise, ne kadar "yapacağız, edeceğiz" deseler de, savunukları görüşler itibarı ile ve bugüne kadar olan pratik tavırları-olmayan tavırları-ile, saf-larını çoktan belirlediler...Yolları onları doğruca ve hızla pasifizmin -diğer ...izimleri de ardından doğu-rabilecek olan-batağına goturuyor...

Bu bölümün bitirmeden önce, Kürdistan'da halen sür-dürülmekte olan silahlı mücadele konusunda şunları vurgulamak istiyoruz:Geride de belirttiğimiz gibi, bu mücadelenin sürdürücülerine-PKK ve diğerlerin içinde sadece ve özellikle PKK'ya-yönelik olarak burjuva ba-sınında ve sosyalist basınla çok geniş bir bölümünde yöneltilen;kadın çocuk ve ihtiyarların öldürülmesi,bu-nun bir çizgi haline getirilmiş olması(a.g.y.Yeni Öncü, sh.21.)eleştirilerine,Tutarlı yanıtlar vermek,sadece yanıt vermek yetmez,eylem çizgilerininkixyanixşınıx i de yeniden gözden geçirerek,yanılışlarını azaltmaya çalışılmak durumundadır,silahlı mücadelenin sürdürücü-leri.